

From Holland, with love

klas 2i / 1993

From Holland, with love...

2i / 1993

From Holland,
...with love...

copyright © 1993

1993

Inhoudsopgave

Voorwoord	7	Arjan Kooijman	36
		Inge Kracht	38
Linda van Amerongen	12	Remco Krol	40
Jan-Hein Blauw	14	Daan Lagerveld	42
Yves Brandt	16	Holger Schoorl	44
Michel de Carpentier	18	Mark Sloos	46
Monique Claassen	20	Jeroen Smit	48
Sigrid Collou	22	Jeroen Spaans	50
Jeroen Gebbink	24	Esther Veenhof	52
Eddy Hessing	26	Dorien Veerman	54
Simone Honingh	28	Casper Vos	56
Eric van Ingen	30	Daniëlle Wilhelm	58
Alex Jacobs	32	Raymond Zutt	60
Ismail Kaptan	34	Een woordje van de meester	62

Voorwoord

Dear Katherine,

We are pleased to invite you for a year's study at our institute. Zo begon een brief die ik op 16 juli 1992 aan je schreef. Daar was natuurlijk heel wat aan voorafgegaan. In het begin van 1992 ben ik benaderd door de Heer K. Knijnenberg van Knijnenberg B.V. te Krommenie. Hij was in Moskou geweest en had daar contact gehad met grafische bedrijven.

Een van de mensen die hij daar ontmoet heeft was de Heer G.B. Zerchaninov, jouw vader. Hij heeft les gegeven op het Grafisch Instituut te Moskou, waar ook jij studeert. Je zou graag een jaar in Nederland studeren. Het instituut in Moskou was bereid om in ruil

daarvoor een tweetal Nederlandse studenten gedurende een half jaar ieder in het instituut op te nemen.

Na een aantal brieven en faxen in het Nederlands, Engels en Russisch was het dan zover dat ik eerdergenoemde brief schreef op de allerlaatste dag voor de vakantie. Ik kende je alleen nog maar van wat foto's die ik van de Heer Knijnenberg had gekregen. Hij had die foto's in Moskou op het instituut gemaakt en er waren zelfs computers op te zien, opdat ik maar niet zou denken dat het instituut in Moskou geen moderne apparatuur in huis had.

Je onderdak was geregeld. Je zou bij Daan gaan logeren, want hij zou op zijn beurt naar Moskou gaan. Ook had je al wat Nederlands geleerd. Nog tijdens de vakantie werd ik opgebeld dat je er al was. Gelukkig was de familie van Leeuwen niet met vakantie zodat je in ieder geval op je logeeradres terecht kon.

Je was in klas 2i geplaatst, een klas met leerlingen met een HAVO/VWO-vooropleiding. Zij volgen een versneld programma van vooral de grafische vakken en hebben geen vakken als wiskunde, natuurkunde, Engels en Nederlands. We dachten dat je daar wel in zou

passen. De eerste schooldag moest je gelijk meedoen aan de introductiedagen in Bakkum. Daan kwam mee om je te begeleiden. Je paste je daar snel aan en voor jou was de disco een groot succes.

Voor onze school moet een behoorlijk duur boekenpakket worden aangeschaft. Gelukkig waren de leveranciers van de boeken en ik noem met name Stivako, het GOC en de leveranciers van de tekenartikelen de firma Gosman en Kraan bereid om je die spullen te schenken.

Toen volgden de eerste schoolweken, waarbij bleek dat je Nederlands toch nog niet van dat niveau was dat je de lessen moeiteloos kon volgen. Achteraf denk ik wel eens dat je het in die tijd misschien wel eens heel moeilijk gehad moet hebben; zo ver van huis en om je heen mensen die jouw taal niet spraken. Toch had dat ook zijn voordelen want binnen de korste keren sprak en verstond je het Nederlands zeer goed. Je moest natuurlijk wel, maar ik bewonder je doorzettingsvermogen en vastberadenheid. Mocht je ooit eens vertwijfeld zijn geweest, ik heb het niet gemerkt.

In oktober was ik bij de familie van Leeuwen thuis, waar je je heel erg thuis voelde. Ik stel het heel erg op prijs dat zij jou zo goed hebben opgevangen.

We zijn toen gaan praten over een stage, zodat je ook wat arbeidservaring in bedrijven zou opdoen. Harm Wouters zou je daarbij begeleiden. Ook dat liep voortreffelijk.

Naarmate de tijd vorderde dat Daan naar Moskou zou gaan bleek wel dat het zonder een opvangpunt in Moskou, een contactpersoon die Nederlands of Engels sprak wel een heel moeilijke zaak zou zijn. We hebben daarom besloten om de Nederlandse kant van de uitwisseling pas te laten beginnen als jij weer veilig in Moskou zult zijn.

Ik wil je daarom hierbij vragen of jij dan voor onze Nederlandse deelnemers aan de uitwisseling met het Grafisch Instituut te Moskou als contactpersoon wilt fungeren. Inmiddels spreek en lees je zo goed Nederlands dat je onze brieven in het Russisch kan vertalen en de eerste drie jaar zul je nog wel aan het instituut studeren.

Katja, je verblijf in Nederland is nog niet ten einde, maar mij is gevraagd dit stukje nu te schrijven omdat je klas een boekje voor je

gemaakt heeft als herinnering. Deze bijdrage daaraan heb ik graag geleverd.

Ik wens je nog heel veel succes met je studie en je toekomstige loopbaan. Nu het ijzeren gordijn is weggeschoven en jouw land zich in een enorme ontwikkeling bevindt, hoop ik dat je verblijf in Nederland het begin is van een langdurige samenwerking tussen het Grafisch Instituut in Moskou en het Grafisch Lyceum Amsterdam.

Anneke Bal.

ПРЕДИСЛОВИЕ

Дорогая Катерина,

Мы рады пригласить тебя на годичный курс обучения в наш институт. Так начиналось письмо, которое я написала тебе 16 июля 1992 года. Этому письму, естественно, предшествовала большая работа. В начале 1992 года ко мне обратился господин К. Кнейненберг от фирмы Кнейненберг Б.В. из Кроммени. Он посещал Москву и завязал там контакты с графическими предприятиями.

В числе людей, с которыми он там познакомился, находился и твой отец, господин Г.В. Зерханинов. Он преподавал в Институте Графики в Москве, студенткой которого была также и ты. Тебе очень хотелось поехать в Нидерланды для годичного обучения. Московский институт выразил готовность, в плане обмена студентами, принять у себя двух нидерландских студентов, каждого из них на полугодичный срок обучения.

После множества писем и факсов на нидерландском, английском и русском языках я наконец-то смогла написать тебе вышеупомянутое письмо в последний день перед каникулами. Я знала тебя ещё только по фотографиям, которые я получила от господина Кнейненберг. Фотографии он сделал в Москве в институте и на них можно было видеть даже компьютеры, чтобы у меня не создалось впечатление, что институт в Москве не оснащён современной аппаратурой.

Место проживания для тебя было организовано. Квартироваться тебе предстояло у Даана, поскольку он, в свою очередь, должен был отправиться в Москву. Ты к этому периоду времени уже занималась нидерландским языком. Ещё во время каникул меня известили о твоём прибытии. К счастью, семья Лееувен не уехала в отпуск, так, что в любом случае ты могла разместиться на своём новом месте жительства.

Тебя поместили в класс 2и, в класс с учащимися, прошедшими предварительное обучение в XABO/VBO. Они занимались по ускоренной программе, прежде всего, по предметам графики. Преподавание математики, физики, английского и нидерландского языков для них не велось. Мы решили, что этот класс подойдёт для тебя.

В твой первый школьный день тебе сразу же пришлось участвовать в программе дней знакомства в Баккум. Даан сопровождал тебя. Ты очень быстро освоилась, а диско пришлось тебе особенно по душе.

Наша школа должна была приобрести для тебя весьма дорогой пакет школьных учебников. К счастью, поставщики учебников, и мне хотелось бы перечислить их поимённо: Стивако, ГОЦ, а также поставщики чертёжных принадлежностей – фирма Госман энд Краан, выразили готовность преподнести тебе этот пакет в качестве подарка. Затем последовали первые школьные недели, в течение которых выявилось, что твои знания нидерландского языка пока ещё не на том уровне, чтобы без затруднений следовать курсу обучения. Теперь, задним числом, я подумываю временами, что тебе, вероятно, трудно приходилось в то время: так далеко от дома и вокруг тебя только люди, не говорящие на твоём родном языке. Как бы то ни было, но это имело и свои преимущества, поскольку в самое кратчайшее время ты стала хорошо понимать и говорить по-нидерландски. Ты, конечно же, была вынуждена к этому, однако я восхищаюсь твоей настойчивостью и решительностью. И, если, ты и была в отчаянии порой, я этого не заметила.

В октябре я была в гостях в семье Лееувен, в которой ты себя чувствовала совсем как дома. Я очень благодарна этим людям, окружившим тебя сердечной заботой и вниманием.

Мы начали тогда разговор о стажировке, с тем, чтобы ты также смогла накопить и практический опыт на предприятиях. Харм Воутерс должен был сопровождать тебя. И этот этап прошёл замечательно.

Когда подошло время Даану отправляться в Москву, оказалось очевидным, что без приёмного пункта в Москве, без контактного лица, владеющего нидерландским или английским языками, ситуация может оказаться весьма затруднительной. Поэтому, мы решили начать обмен студентами с нидерландской стороны после твоего благополучного возвращения в Москву.

Исходя из этого, мне хотелось бы спросить тебя, не хотела бы ты взять на себя роль и функции контактного лица для наших нидерландских участников по обмену студентами от Института Графики в Москве. Между тем, ты уже так хорошо говоришь и читаешь по-нидерландски, что без труда смогла бы переводить наши письма на русский язык и, к тому же, первые три года тебе ещё предстоит учиться в этом институте.

Катя, твоё пребывание в Нидерландах ещё не подошло к концу, но меня попросили написать это письмо уже сейчас, так как, твой класс готовит для тебя книгу-альбом на память.

Я желаю тебе больших успехов в твоей учёбе и будущей карьере. Теперь, когда "железный занавес" поднят и твоя страна переживает эпоху небывалого развития, я надеюсь, что твоё пребывание в Нидерландах послужит началом долговременного сотрудничества между Институтом Графики в Москве и Графическим Лицеом в Амстердаме.

Аннеке Бал.

Hallo,

Mijn naam is Linda van Amerongen en ben geboren op 23 september 1974 in Zaandam. Nu woon ik nog steeds in de Zaanstreek namelijk in Koog aan de Zaan. Zaanstad bestaat sinds 1 januari 1974 en omvat de voormalige gemeenten Zaandam, Assendelft, Koog aan de Zaan, Krommenie, Westzaan, Wormerveer en Zaandijk. Zaanstad staat bekend om Duyvis (als er een fuif is) en de Zaanse Schans daarom heb ik deze foto op de Zaanse Schans laten nemen. Voorbeelden van mooie, oude Zaanse woonhuizen zijn uit de verschillende Zaandorpen overgebracht naar de Zaanse Schans. Ik heb voor deze school gekozen, omdat ik dit al wilde sinds de derde klas H.A.V.O. Als vooropleiding heb ik dus de H.A.V.O. gedaan. Hier deed ik 1 jaar langer over dan dat de bedoeling is. Naast school heb ik ook nog hobby's. Mijn grootste hobby is voetbal. Deze sport beoefen ik al sinds mijn zesde jaar. Naast het spelen bij mijn eigen club (KFC) speel ik in het Noord-Hollands elftal en Nederlands elftal.

Katja, ik vond het leuk dat je een jaartje bij ons hebt doorgebracht. Ik hoop dat jij het ook leuk hebt gehad in Nederland. Als je terug bent in Rusland en nog eens aan ons wil denken pak je dit boekje en lijkt het net alsof je in Nederland bent. Ik hoop dat je een

leuke herinnering hebt aan school en Nederland.

Verder wens ik je heel veel succes met je verdere leven. Misschien kom ik nog eens tegen wanneer ik in Rusland moet voetballen.

Nou, tot ziens,
Linda

Tjémig,

Net als iedereen,jawel, een tekst over mij zelf.Om te beginnen kan ik vertellen dat ik na de lagere school vijf jaar HAVO heb gedaan en in een keer ben geslaagt.Daarna heb twee jaar atheneum geprobeert en ben toen zonder diplomaresultaat een ander soort opleiding gaan zoeken.Het atheneum was achteraf misschien toch niet wat ik zocht.

Deze opleiding daarentegen ziet er ieder geval rooskleuriger uit. Maar of dit de toekomst is wie zal het zeggen ?In ieder geval ga ik proberen om te slagen over twee jaar.En daarna lekker het leger in,dus niet.Maar ja, misschien valt dat wel mee, of zo, nou ja,ik zie ook wel wat ik doe,eigenlijk.Anyway, mijn tekst is af.

Da garoeten von Jan Hein !

Een kort relaas

Hier zit ik dan tijdens tekenen mijn hoofd te breken over een verhaaltje dat plus minus twee honderd woorden moet bevatten. Het probleem is dat het niet echt gemakkelijk is om een verhaaltje te verzinnen in zo'n korte tijd. Als ik alles over mezelf zou vertellen dan had ik meer dan tweehonderd woorden nodig. ik zal maar beknopt vertellen wat mijn levensloop is geweest. 23 jaar geleden verblijdde ik de wereld met mijn ter aarde komst. Na een schitterende kleutertijd in een dorpje nabij Amersfoort verhuisde ik naar Luxemburg, waar ik vier jaar lang woonde en een wat internationalere blik op deze mooie maar soms verwarrende planeet kreeg. Na 4 jaar Luxemburg verhuisden we weer terug naar Nederland, te weten Hilversum. Hier ontplooidde ik mijn zeer bewogen pubertijd en haalde daarbij zelfs m'n Havo-diploma. Na de middelbare school vervulde ik m'n dienstplicht. Afgezwaaid vertrok ik naar A'dam om op kamers te gaan wonen en me in het ruige stadsleven te gooien. Iets waar ik minder tijd voor heb sinds de start van het Grafisch Lyceum. Yves.

Hoi, een tekstje van michel

Ik hoop dat je begrijpt wat ik allemaal ga vertellen. Ik denk dat er niet zoveel over mijzelf te vertellen is, behalve dan dat ik veel van sport hou en het liefst de hele week uitga. Maar dit is dus eigenlijk een herhaling van het kringgesprek in Bakkum. Nu ik het toch over Bakkum heb kan ik wel wat over mijn eigen woonplaats "Zaandam" hebben. Hier staat het wereldberoemde Czaar Peterhuisje, jou wel bekend, hoop ik. En dan hebben we ook nog "de Zaanse Schans" met al zijn molens en oude huisjes, waar ik dus op de foto ben genomen door onze geliefde leraar Niek Vennekker. We hebben dan wel niet zoveel met elkaar gesproken, maar ik hoop dat je het wel een beetje gezellig vond om met ons in de klas te zitten en dan vooral met mij dan natuurlijk. (grapje hoor!). Ik moet nog wat meer schrijven dus vertel ik nog maar wat over de schoolopleidingen die voor deze school gedaan heb. Ik heb eerst 6 jaar op het Atheneum gezeten, waar ik 2 keer ben blijven zitten in de vijfde klas. Toen ben ik daar mee gestopt en heb vier en vijf HAVO in 1 jaar gedaan. Groetjes, en nog veel geluk verder!

Hoi,

Ik ben 18 jaar en ik doe een 2i-er na. Na 5 jaar HAVO ben ik in deze klas beland. Dit was niet echt mijn eerste keus, want dat was de Architectuur. Maar ja, om nou elke dag ruim 2 1/2 uur heen en 2 1/2 uur terug met de trein te reizen zag ik niet zitten en om in Rotterdam te gaan wonen al helemaal niet. Hopeloos lang gezocht naar een opleiding die ik leuk vond en waar ook nog een beetje toekomst in zit. Toen ik de moed bijna had opgegeven kwam mijn vader op het idee mij mee te nemen naar een reclamebureau. Een hele nieuwe wereld ging daar voor mij open en vond het werk wat daar werd gedaan heel erg leuk. Na een poging om op de "Dintelstraat" te komen kreeg ik informatie van de "Contactweg". De eerste 2 jaar in 1 zag ik wel zitten en vandaar dat ik nu dit verhaaltje zit te schrijven. Achteraf ben ik blij dat ik toch niet naar Rotterdam ben gegaan en dat ik nu hier zit tussen allemaal 2i-ers. (GRAPJE). Toedelo, Monique Claassen.

Hoi!!

Ik ben Sigrid, 20 jaar oud, ik ben geboren en getogen op Texel, maar omdat dat een beetje ver van Amsterdam af ligt, woon ik sinds augustus in Zaandam.

Zodra iemand hoort dat je van Texel komt, denkt iedereen dat ze daar grappen over moeten maken en dat ze dan ook heel origineel zijn, maar helaas, ik moet ze teleurstellen. En de mensen die het meeste commentaar geven komen zelf vaak uit een gehucht als Lutjebroek ofzo, vragen ze zich af of er al auto's op Texel rijden terwijl ze zelf de bus nog niet eens uitgevonden hebben.

Zo, dit wilde ik even kwijt. Dan kan ik nu mijn 'levensverhaal' vervolgen.

Voor deze opleiding heb ik de Mavo en de Havo gedaan en daarna ben ik gaan werken omdat ik even geen zin meer had in school. Maar met je Havo-diploma kom je ook niet veel verder dus vandaar dat ik hier zit.

Laot ou goat goan!

Als je dit stukje tekst hierboven begrijpt, snap je wel dat het een wijze uit het oosten betreft. Geboren en getogen in het kleine achterhoekse plaatsje Borculo in 1973 en na drie jaar verhuisd naar Zutphen. Aldaar de gebruikelijke scholen te hebben doorlopen en vervolgens naar de grotemensenstad Amsterdam gegaan. Er scheen daar een school te bestaan waarvoor het beslist de moeite waard zou zijn om op kamers te gaan. Dus heb ik nog zo'n boerenpummel aangespoord, die zijn privacy met mij wilde delen, om op die manier de kosten wat te drukken. We hebben nu een huisje en wonen daar niet zo fijn, we slapen in een hokje 't kon wel een slaapkajuitje zijn. Toch vind ik het wel wat hebben, dat wonen in zo'n grote stad. Er lopen zo veel verschillende mensen met allemaal hun eigen achtergrond, de een gedraagt zich zoal het hoort, de andere maakt het soms wat te bont. Dat laatste woordje hoort bij Katja, ik wens haar veel geluk in haar leven.

Hoi 2i-ers

Een nieuw schoolseizoen, 1992-1993. Na de HAVO en een jaar PABO nu op het Grafisch Lyceum in Amsterdam. Voor mij betekent dit, iedere dag met de trein naar school in plaats van op mijn fietsie. Het nadeel hiervan is dat ik na een lange dag school ook nog weer naar Alkmaar moet met de trein.

Waarom eigenlijk zo'n lange dag school? "Nou," vertelde ze me, "dat komt omdat je in klas 2i zit." Ooo, dáárom, dacht ik meteen. 2i, waarom die 2? Waarschijnlijk omdat we in de tweede klas zitten, of omdat we twee jaar inéén doen. Nee, het probleem ligt bij mij bij de i. Wat betekent die i nou eigenlijk? Is de i van instinctief of juist van inzet, misschien wel van intens, illustratie, innig, immens, idee, intern of illumineren. Het kan allemaal. Maar volgens mij is de i van intellectuele instroom klas, maar dan had het klas2ii moeten zijn. Een moeilijk probleem, maar wel een toffe klas. Ik heb dit jaar weer mazzel gehad door in zo'n klas in te stromen.

Groetjes Eddy Hessing

Oostzaan...

Oostzaan is een van de oudste bewoningskernen in de Zaanstreek. Het bestond al in de Middeleeuwen en is sinds 1729 baas in eigen huis. Naast wat landbouw en veeteelt was er de molenindustrie. Bekende molens waren de drie Oostzaner watermolens; de Dromer, de Slaper en de Waker.

Mijn hele leven woon ik samen met m'n ouders en broer in Oostzaan en sinds 1980 in de Wakerstraat. Deze straatnaam is afgeleid van de molen. Zo heb je ook de Dromer- en de Slaperstraat. Het is een centraal gelegen, rustig dorp waar ik het erg naar m'n zin heb. Op zaterdag werk ik in een bakkerij op het welbekende Damrak in Amsterdam, waar alle mensen van de wereld komen. Van zwervers tot rijke, bekende mensen, van Russen tot Japanners. Op dit moment zit ik op het Grafisch Lyceum Amsterdam waar we dit boekje als herinnering aan dit gezellige jaar maken.

Simone Honingh

DE NACHT

Tweeëntwintig jaar geleden werd in het verre oosten in het plaatsje Zutphen in de late uurtjes, tussen het luidkeelse geluid van horeca avonturiers die bedwelmende alcohol dampen en lichaams geuren in de nog warme straten van die middag achter lieten en te midden van al dit rumoer en bulderend gelach in de straat, die door lantaarns verlicht wordt, staat een gezellig oud huis waarin een vrolijke maar tevens gespannen sfeer hing die wordt bevestigd door de wind waardoor deuren en vensters van het nostalgische huis deden piepen en kraken. In dit huis wordt die nacht nieuw leven verwacht. De moeder heeft uren liggen vechten waardoor het krieken van de eerste haan duidelijk te horen was en het nachtleven langzaam verdween en IK verscheen.

ERIC.

Tepelstreeltje

Dit is een verhaaltje van Alex. Er was eens een semi-kabouter genaamd tepelstreeltje. Hij woonde samen met zijn vrouwtje in een theekopje ergens in het zuiden van Holland. Tepelstreeltje was een grote fan van de sport tepelstrelen en hij oefende iedere dag op zijn vrouw die daar niet echt geschikt voor was want haar tepels waren tepeltjes. Iedere dag ging hij langs de maas wandelen om zijn verdriet over het feit dat zijn vrouwtje zulke kleine tepeltjes had te vergeten. Op een dag liep hij langs de maas en zag iets drijven. Wat was het? Hij kon het niet goed zien maar hij dacht dat het een collega semi-kaboutertje was. Hij dook in het water en met gevaar voor eigen leven redde hij een zeemeerminnetje dat bijna verdronken was. Op de kant zag hij dat zij enorm mooie tepels had en ging er op oefenen. Ze kwam bij en zei dat hij een wens mocht doen. Hij wenste dat zijn vrouw ook zulke mooie tepels kreeg. Toen hij thuis kwam en zijn vrouw zag oefende hij. Zo werd hij later wereldkampioen.

Merhaba, beste klasgenoten,

Na wat omzwervingen ben ik uiteindelijk hier aan het Grafisch lyceum te Amsterdam beland. Mijn naam is Ismail Kaptan. Zoals je kunt zien wordt dit geschreven met ai i.p.v. ae met of zonder trema. Ik stel het op prijs als men zich hier ook aan houdt, maar heb geen moeite mee Ismael genoemd te worden.

Mijn ouders komen zoals je aan m'n naam kan zien niet uit Steenwijk en omstreken, maar uit een stadje tussen Ankara en de Zwarte zee in Turkije. Niet lang na de komst van mijn ouders naar Nederland, werd ik, Ismail Mohammed Abdul Kaptan geboren in het Drentse Meppel, waarna ik in het Overijsselse Steenwijk mijn jeugd heb doorgebracht en waar ik nu bijna elke week naar toe reis om mijn weekend door te brengen.

Ik hoop dat je het interressant verhaal hebt gevonden en wens je een smakelijke voortzetting van je opleiding.

Hallo 2i,

Een nieuw jaar, een nieuw begin. Na de HAVO wilde ik een opleiding doen die wat meer praktijkgericht was. Ik heb voor deze opleiding gekozen, zo ben ik bij jullie terechtgekomen. In Bakkum was het heel gezellig, maar je leert elkaar pas echt kennen op school. Het is duidelijk een gemengd zootje. Vooral tijdens de praktijklessen is het een puinhoop, er zit in ieder geval meer humor in deze klas dan de klassen waar ik voorheen in heb gezeten. Ik vind het bijzonder om een meisje uit Rusland in de klas te hebben. In het begin kon ik alleen maar in ja en nee vorm praten met Katja. Nu ze vrij goed Nederlands spreekt is het leuk om te praten over de verschillen tussen Nederland en Rusland. Voor Katja hoop ik dat ze het gezellig vond in Nederland en dat dit boek een leuke herinnering is aan onze klas. Ik wens iedereen veel succes in het stagejaar en daarna..... Arjan.

Ode aan 2i

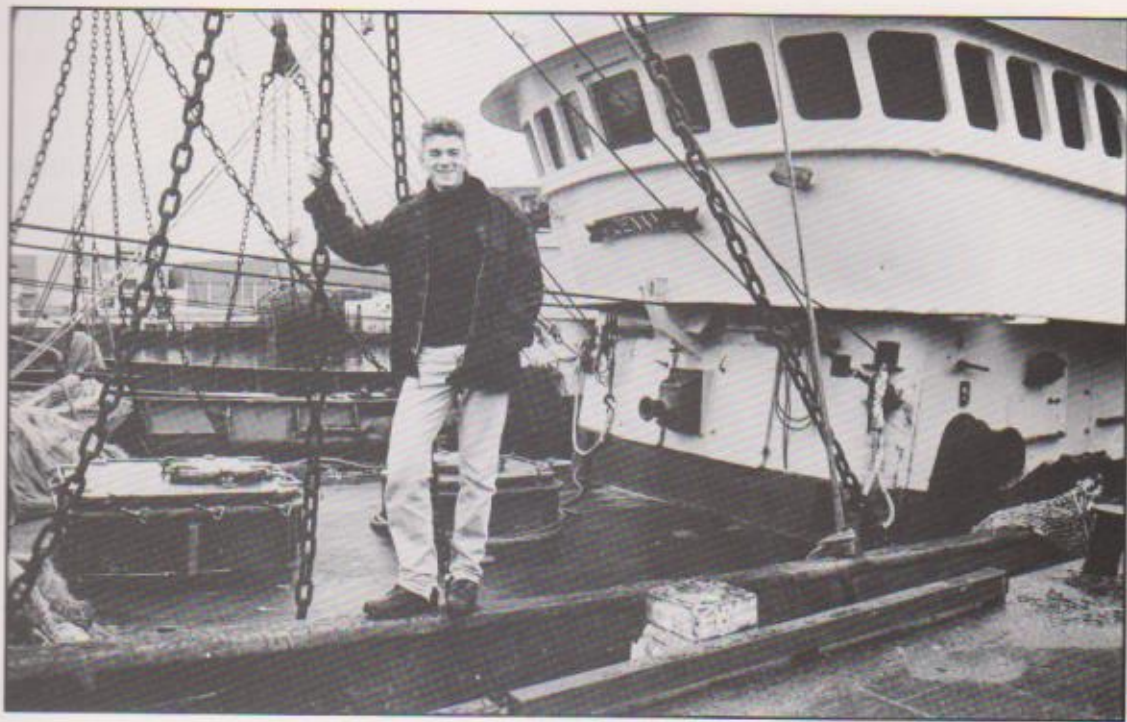
Er was eens een school en op die school hadden de leraren te korte tenen. Dat was heel vervelend, want dan vielen ze steeds om. Op een dag werd de directrice er zo moe van dat de leraren steeds omvielen, dat ze naar haar raadsheer ging. Ze legde haar probleem voor en de raadsheer zei: "De leraren moeten eens wat vaker kwaad worden, dan groeien hun tenen en vallen ze ook niet meer zo snel om." "Maar hoe moet ik ze dan boos krijgen?", vroeg de directrice. "Nou," zei de raadsheer, "Stel een klas samen die alleen uit leerlingen bestaat met een HAVO- of VWO- diploma." En zo ontstond de 2i klas.

Wij zijn de vierde 2i klas op deze school. De leraren blijven nog steeds overeind staan, dus wij en onze voorgangers hebben goed ons best gedaan. Maar wij zijn dan natuurlijk ook wel de leukste, humoristische, bijdehandste, slimste en liefste klas van de grafische MTS.

something completely different

Als rechtaarde IJmuidenaar wilde ik al jaren zeeman worden. Na vele bijbaantjes in de haven, zoals het laden en lossen van schepen en het verwerken van vis, had ik besloten de grote stap te wagen en me aan te melden voor het Grafisch Lyceum. Niet dat deze beslissing geweldig aansloot op mijn jongensdroom, maar dat was voor mij niet van belang. De saaie lessen op de HAVO en VWO dwongen mij tot de ontwikkeling van mijn tot dan toe onderdrukte artistieke kunnen. Ik begon met tekenen. Niet een beetje, nee schriften vol. Zodoende viel het doek voor een leven als stoere zeebonk. Voor verdere invulling van mijn vrijetijd heb ik gekozen voor boksen, jiu-jitsu en badminton. Het surfen is meer een levensstijl dan een hobby. Wat ik wel jammer vind, is dat deze klas als geheel maar een jaar bij elkaar blijft, want het is het wel een gezellige klas. For the rest of your life: have fun and **HANG LOOSE**.
Remco

Weer naar school

Ja, ik moest zonnodig weer naar school. Na mijn diensttijd en anderhalf jaar werken wilde ik zelfs weer naar school! Vroeger wilde ik altijd brandweerman worden , daarna piloot vandaar dit logisch vervolg op de HAVO; het Grafisch Lyceum! Ik weet nu nog niet of dit echt is wat ik wil , maar de opleiding zelf is in ieder geval wel leuk . Dat komt waarschijnlijk door de klas, (jammer dat we maar 1 jaar samen zitten).

Het valt me trouwens op dat er nog zoveel (leuke) meisjes op deze school zitten, gelukkig maar, al zijn ze soms wat preuts, ze zorgen er in ieder geval voor dat het niet saai is!? Na deze school ga ik het liefst zo snel mogelijk werken en als het lukt wil ik uiteindelijk iets in de reclame doen. Ik denk dat ik daar wel goed in zou zijn, maar ja ik denk zoveel! Sommigen denken dat ik altijd doordenk, dat is helemaal niet waar.(Waarom wil nooit iemand mee achterop de motor? Gewoon een vraag, toch?) Toch hoop ik iedereen over een paar jaar nog eens terug

te zien, als jullie allemaal net zo "oud" (en volwassen en verstandig)
zijn als ik nu ben !!!!!!!?

Ja, ik ben me er eentje .

Daan

Voor onze Katja

21-01-93

Ik vond het leuk dat je bij ons een jaar in de klas bent geweest. Ik hoop dat je het leuk vond ondanks alle vervelende jongens die veel te veel rare en vreemde vragen stelden. Je kunt maar beter in Nederland blijven dan naar Rusland terug te gaan. Maar ja, dat moet je zelf maar weten. Deze foto is genomen in Alkmaar in de Langestraat bij het gemeentehuis (waar allemaal mensen trouwen) Niek had hem genomen op Zondagochtend om 10 uur vandaar dat ik een beetje slaperig uit mijn ogen kijk. Eerst zou de foto op het Waagplein worden genomen, maar daar stond toen een grote tent en dat is dus niet zo leuk voor op de foto. Ik hoop dat je niet moe van me werd omdat ik teveel vroeg. Misschien zie ik je nog weleens in Nedeland of misschien ga ik wel eens naar Rusland toe. Groeten van

Holger Schoorl

Hallo,

Dit is een stukje tekst van Mark Sloos ik zal je iets vertellen over mijzelf. Ik ben in Hillegom geboren en getogen dit is een dorpje in het westen vlak bij het strand, ongeveer 25 minuten rijden van Amsterdam (als je geen files heb). Het dorp ligt midden tussen de bollen velden en ongeveer 2 kilometer van het beroemde keukenhof af.

Mijn grote hobby is sporten ik heb jaren gebadmintonnd en surf al jaren vrij fanatiek. Mijn schoolcarriere is eerst MAVO, HAVO dit ging me allemaal vrij makkelijk af, daardoor dacht ik dat ik de HEAO ook op mijn sloffen kon hallen dit viel tegen. Het eerste jaar heb ik het snel opgegeven het was iets te gezellig (na ongeveer twee maanden gestopt met lessen volgen en leren) ik zou het tweede jaar wel halen. NIET DUS!

Toen zat ik op het grafische school Amsterdam, en kan ik aan het einde van deze school precies zo een boekje maken waar dit verhaaltje in staat . Nou de groeten allemaal, en Katja veel geluk in Rusland.

Hallo,

21-01-93

Ik ben Jeroen Smit uit Koog aan de Zaan en ik ben geboren op 29 januari 1974 in het huis waar ik nu nog steeds woon. Deze foto is genomen op de Zaanse Schans, een openluchtmuseum dat tegenover voetbalvereniging Zaandijk is gevestigd. Ik voetbal daar nu al bijna 12 jaar.

Op een zondagmorgen in december stond ik vroeg op om deze foto te laten maken en ontmoette spoedig 4 klasgenoten van mij die ook uit Zaanstad komen en waar ik mee had afgesproken. We kwamen op het idee om mij op de foto te zetten in een authentieke kaasmakerij die speciaal voor de toeristen, dus ook de Russische, daar is neergezet. Ik ontmoette in die kaasmakerij toevallig twee zaanse schone in klederdracht en die werden bereid gevonden om met mij op de foto te staan.

De Grafische school vind ik best wel een leuke school. Ik vind vooral de praktijklessen heel leuk, maar toch ben ik van plan om de economische

richting te kiezen, omdat je dan veel meer contact met de klanten hebt. Ik vond het ook leuk om met een Russisch meisje in de klas te zitten, want ik had nog nooit in mijn leven een echte Russische inwoner gezien.

Ik vond het heel knap van jou dat je in zo'n korte tijd zo goed Nederlands kon praten, maar ik vond het wel jammer dat je nooit met

mij naar Ajax bent geweest, hoewel je dat wel aan mij had beloofd in Bakkum. Katja, ik hoop dat je een hele leuke tijd in Nederland hebt gehad en misschien kom ik je nog wel eens tegen in Nederland of Rusland. Ik wens je veel succes in je verdere leven.

Jeroen Smit

Goodbye everybody, I've got to go !

Het is misschien onnodig, althans dat hoop ik, om mij nog voor te stellen. Maar voor de zekerheid, mijn naam is Jeroen Spaans, ik ben geboren in Enschede op 17-08-1973. Ik heb in totaal m'n hele leven in BIG CITY "Hengelo (o)" gewoond. Maar nu woon ik in Haarlem want zoals iedereen weet zit ik hier op het GRAFISCH LYCEUM in Amsterdam maar niet meer voor lang. Helaas dat deze school voor mij toch niet de goede keuze is geweest in tegenstelling tot vele anderen, hoewel ik daar ook wel 'ns aan twijfel. Wat ik nu ga doen is nog heel erg onzeker, maar als jullie dit lezen ben waarschijnlijk ik aan het werk bij een of ander kutbedrijf om m'n vakantie en het schoolgeld voor volgend bij elkaar te verdienen want ik ga volgend jaar zeker weer naar school. Wat ik ga doen is nog niet bekend, maar omdat ik jullie waarschijnlijk weinig of nooit meer zal zien, wens ik jullie het allerbeste toe met veel geluk in het leven en in de Grafische Industrie. J.S.

Hallo,

Hier een klein berichtje van jullie jongste (ja, dat had je niet gedacht he!) klasgenote. Ook mij valt de eer iets over mijzelf te vertellen. En laat ik origineel zijn en met mijn naam beginnen. Ik heet Esther Veenhof en woon momenteel, in een voor de meeste van jullie onbekend gehucht, met de naam Voorhout. Ik ben nu 17 jaar en daarmee dus de jongste van de klas. Later, als ik groot ben, wil ik een eigen bedrijf beginnen. Een concurrent is mij in ieder geval al bekend, en nog wel een uit Rusland. Want ook jij, Katja wil een eigen bedrijf beginnen, en ik weet zeker dat het je lukt! Ik hoop in ieder geval van wel, want behalve concurreren kunnen we natuurlijk ook samenwerken. Ik wens iedereen in ieder geval heel veel succes en misschien tot ziens.

groetjes Esther.

Koog aan de Zaan...

De Zaanse Schans: voor de toeristen in Nederland een welbekende attractie. Zo hollands als het maar kan: van historische molens tot klompen aan toe, het is er allemaal te bezichtigen. Omdat de Zaanse Schans zich zo'n tien minuten van mijn huis vandaan bevindt, ontkwam ik er gewoon niet aan om nou juist daar een kiekje van mezelf te laten nemen. En om het maar helemaal oerhollands te doen lijken, ben ik ook nog maar op een fiets gaan zitten.

Ik zal me eerst eens voorstellen: ik ben Dorien Veerman, geboren op 6 april 1974 in Amsterdam en woon nu in Koog aan de Zaan. In Zaandijk heb ik mijn HAVO-diploma gehaald en zit nu in klas 2i van het Grafisch Lyceum Amsterdam. Het idee om daar heen te gaan heb ik al zo'n vijf jaar. Sterker nog; ik wilde er mijn beroep van maken.

Het volgende schooljaar is een stagejaar waar ik veel zin in heb. Na dat stagejaar wordt het weer hard leren voor het eindexamen. Als deze school is afgerond wil ik gaan werken. In ieder geval heb ik in dit eerste

trimester een hoop nieuwe en leuke ervaringen opgedaan.
Hoogstwaarschijnlijk zal dit de komende 2 1/2 jaar zo doorgaan, zodat
ik later met veel plezier aan deze opleiding zal terugdenken.

Dorien

casper

Je vraagt je natuurlijk af, wie is die jongeman die daar loopt. Die jongeman is een zoon van Henk Vos en Gonnie Homan. Ook heeft deze jongen een broer. Sander genaamd. De jongeman woont in een klein dorpje in de kop van Noord-Holland. Dit dorpje ligt vlakbij Koedijk, een plaatsje waar dit jaar een russisch meisje kwam te wonen. Dit meisje ging in Nederland een grafische opleiding volgen. En wat een toeval! De jongeman op de foto zat ook op een grafische school in Amsterdam. Het russische meisje ging ook naar deze school. Zo te zien was deze dame wel tevree over het Grafisch Lyceum. Maar aan het einde van het jaar gaat deze vrouw weer terug naar haar ouderlijk huis in Moskou. De jongen op de foto hoopt dat ze het leuk heeft gehad in ons regenachtige landje. En dat ze in de toekomst nog veel profijt van deze school zal hebben. Het meisje waar dit verhaaltje over gaat heet Katja Zerchininova. En als je je nu nog afvraagt wie dat jongmens op de foto is. Hij heet CASPER.

Beste Ex-klasgenoten.

Grappig he, al die oude foto's en iedereen vindt zich er maf uit zien. Of valt het wel mee. Deze foto is van mij Danielle Wilhelm. Op dit moment woon ik in Hoorn, maar hoop in de toekomst richting Utrecht te gaan. Hier hoop ik een eigen bedrijf te kunnen beginnen. Maar dit zijn tot nu toe de idealen van dit 19-jarige meisje. Maar of ik dit waar kan maken? En dan een wereldreis maken. Een van de landen die ik zeker zal bezoeken is Rusland. Katja, ik zal je zeker een keer opzoeken (misschien met Esther). Want dat hebben we afgesproken. Als je dit over een paar jaar leest (als je dat nog kan), dan hoop ik dat je alleen maar leuke herinneringen zult hebben. Tot ziens. Voor de rest hoop ik dat iedereen zijn idealen zal bereiken.

Veel succes, Danielle.

Rijmpje

Je ziet me hier me hier de kroeg binnen gaan,
dit heb ik al heel wat vaker gedaan.

Het is daar altijd dolle pret,
deze keer heeft Niek me op de foto gezet.

Dit heeft hij gedaan,
omdat ik ook graag in het 2i-boek wou staan.

Dit boek hebben we gemaakt voor Katja,
een meisje uit het land van de wodka.

Die zat dit jaar bij ons in de klas,
wat ons een groot genoegen was.

Over de school viel weinig te klagen,
al hadden we wel vaak zeer lange dagen.

Ik kom van boven in Noord-Holland,
uit Warmenhuizen in West-Friesland.

Mijn hobby's zijn sport en uitgaan,
bij beide doe ik er ook veel aan.

Jij gaat straks terug naar Moskou,
terug naar de wodka en de kou.
Ik wens je erg veel succes,

dit jaar was vast een goede les
Misschien kom je nog eens terug?
Groetjes Raymond Zutt.

Een woordje van de meester

Dit klasseboekje is in het studiejaar '92/'93 tot stand gekomen door de inzet van de leerlingen van 2i. Van iedere leerling is een foto gemaakt in de buurt van de eigen woonomgeving. Deze foto's zijn door henzelf in duotoon gereproduceerd. De foto's worden begeleid door een zelfgeschreven tekst.

Er is één leerling die in dit geheel ontbreekt. Dit is niet omdat ze niet aardig zou zijn, maar omdat het boekje voor haar een afscheidscadeau is en dat moest geheim blijven. Bovendien is het de fotograaf helaas niet gelukt om voldoende financiën bij de directie los te krijgen om van haar een foto in haar eigen woonomgeving te maken. Vrijwel alle tijd die in de totstandkoming van dit boekje is gestoken, is vrije tijd geweest. Daarvoor wil ik een aantal mensen bedanken. Dit zijn om te beginnen natuurlijk alle leerlingen uit 2i met speciale vermeldingen voor de chauffeurs van de fotograaf, Michel Carpentier en Mark Sloos, voor Monique Claassen voor het Cyrillische zetwerk. Bovendien voor Jan Brinkman die zijn tijd voor het

zetwerk inruimde, voor de drukker, meneer Gerard Houthuizen en voor de binder, Harm Wouters.

Tot slot wil ik mijn bewondering kenbaar maken voor Katja Zerchaninova die vanuit een andere wereld een klein jaar bij ons is geweest. Ik weet niet hoe ik me in m'n eentje zou voelen in een andere cultuur met een andere taal in een ander schrift en bovendien ver verwijderd van familie, geliefden en vrienden. Ik weet het eigenlijk wèl; ik zou op z'n minst mijn moeilijke momenten kennen.

Katja, ik hoop dat je genoeg gastvrijheid en hulp ontvangen hebt om die momenten te kunnen verdragen. Bovendien hoop ik dat je samen met alle andere uitgezonden Russen het goede van het Westen meeneemt en het slechte (dat is er ongetwijfeld ook) achterlaat om jouw vaderland een betere en vrediger toekomst te bieden. Veel geluk en vaarwel.

Niek Venneker.

СЛОВЕЧКО ОТ УЧИТЕЛЯ

Эта классная книга-альбом учебного года 1992/1993 является плодом усилий учеников класса 2и. В ней представлены фотографии всех учеников, снятых в окрестностях их мест проживания. Эти фотографии репродуцированы ими самими в двухцветном исполнении. Фотографии сопровождаются текстом собственного сочинения.

В альбоме отсутствует одна ученица. Не потому, что она не заслуживает этого, а потому, что этот альбом предназначен для неё в качестве прощального подарка и, это должно храниться пока в секрете. Кроме того, фотографу не удалось получить от дирекции достаточно денежных средств, чтобы сделать её фотографию в родной московской обстановке. Книга-альбом готовилась, само-собой разумеется, в свободное время. В связи с этим, мне хотелось бы сердечно поблагодарить многих людей. Начиная, конечно же, с учащихся из 2и; особенно хочется отметить шоферов фотографа, Михела Карпентир и Марка Слоос, а также наборщицу Моник Клаасен за набор русского текста. Кроме этого, хотелось бы поблагодарить Яна Бринкман, выкроившего время для набора,

печатника, господина Герарда Хаутхаюзен и, переплётчика, Харма Воутерс. В заключение, мне хотелось бы выразить своё восхищение Катей Зерханиновой, человека из другого мира, прожившей рядом с нами почти целый год. Я не знаю, как бы чувствовал я себя, совсем один, попав в совершенно другой мир, другую культуру, незнакомую языковую среду и столкнувшись с другой формой письма и, к тому же, так далеко от своей семьи, близких и друзей. Одно я знаю хорошо; мне пришлось бы пережить трудные моменты.

Кать, я надеюсь, что мы были достаточно гостеприимными по отношению к тебе и смогли помочь тебе в преодолении трудных минут. Кроме того, мне хочется надеяться, что вместе с другими русскими, посещающими нашу страну, ты возьмёшь с собой домой от Запада только хорошее, а всё плохое (оно, несомненно, имеется тоже) оставишь здесь с той целью, чтобы предоставить своему отечеству перспективу лучшего и более мирного будущего. Большого счастья тебе и всего самого доброго, Катя.

Ник Веннекер.

omslag: Jan Hein Blauw, Niek venneker, Johan Agema van Van Ginneken & Mostaard,
Kees Knijnenberg en Sandra Krougman van Knijnenberg

...ik droom vaak van Rusland,
en als ik daar terug ben
zal ik vaak van Nederland dromen...